

молѧци не престѧй, рѧдѧ всѧхъ спастѧ, воспѣвающихъ тѧ.
Кондакъ стѧгѧ: ѧще стѧй не ѧмать кондака, глаголемъ
 мѸчениченъ гласѧ, ѧже ѧ сѣдаленъ. **Пѣснь 3. ірмосъ:**
Оцѧ нашихъ бжѧе, не пограмѧ насъ, но дарѧ намъ со
 дерзновѧніемъ вопіѧти тебѧ: блгословѧхъ єѧ бжѧе оцѧ
 нашихъ.

БѸдемъ ѧ мы ѧкѧ данїилъ онынъ, лъвы ѧногда постѧмъ
 оукрѧтивый въ ровѧ рыкающихъ.

Юношамъ трѧмъ поревѧвшимъ со стѧхомъ, да оубѣгнемъ
 огна геенскаго, ѧкоже єѧ вавѧлонскѧ пѧци. **Слѧва:**

Постѧмъ ѧ мы чѧстымъ срѧцемъ, ѧ ѡчѧстѧмъ тѧло,
 ѧ всѧхъ всѧкѧ дхѧ бжѧ постѧмъ. **Бггородиченъ:**

Дѧ мѧ чѧста, ѧзъ тебѧ воплощеннаго превѣчнаго слова
 молѧци не престѧй, спастѧ дѧшамъ нашимъ.

Пѣснь ѧ. ірмосъ:

Црѧ хртѧ, єгѧже ѧповѣдаша плѣненнѧхъ отроцы, въ
 пѧци глаголюще белѧмъ гласомъ: всѧ дѧла поѧте гдѧ.

Постѧмъ прѧжде іѡсѧфъ, смѣшенѧ ѧзѣжѧ беззакон-
 нѧ жены, ѧ црѧтво оулачи. тѧмже ѧ мы оугасѧмъ
 пощеніемъ разжженнѧ стрѧлы врагѧ белѧра.

Пощеніемъ дѧдѧ побѣдѧ поставѧ на ѧноплеменника, ѧ
 црѧтво ѡбрѧте: тѧмже ѧ мы прѧимемъ воздержаніемъ
 побѣдѧ на врагѧ, ѧ во гдѧ вѣнчѧни бѸдемъ.

Сохранимъ ѧ мы добродѣтели ѧхъ, іѡвѧево мѸжество,
 ѧкѧвѧе несловѧе, вѣрѧ абраѧмовѧ, цѧломѸдрѧе іѡсѧфовѧ,
 ѧ дѧдовѧ доблѧть. **Бггородиченъ:**

Црѧ хртѧ, єгѧже родѧ намъ дѧ мрѧа, ѧ по ржѧтѧѧ
 пребысть дѧ чѧста, всѧ дѧла гдѧ гдѧ поѧте, ѧ пре-
 возносѧте єгѧ во вѣки.

Тѧже трѧпѣенецъ ѧнынъ. ірмосъ: Въ пѧць огненнѧю:
Врѧтоавленнѧ мѡѡсѧй длѧни возводѧ на горѧ, врагѧ
 побѣждаше